

Sen

– GülşenKAZGIN · 11 Şubat 2011

Sen Güneşli bir bahar sabahı gibi Taptaze ve mis kokulusun Günün ilk ışığı
İlk günaydını gibi Yeni ve dokunulmamışsın Bazen Güneşte ıslanıp
Yağmurda kurumak gibisin En çokta Yakmadan ısıtan sıcak yanımsın Sen
Şubata karışmak Martta uyanmak Mevsime aldırmadan Yalınayak toprağa
basmak ve Bu rüyadan hiç uyanmamak isteğisin Başucumdaki
çekmecedeki duran Birtürlü atılamamış Kırık bir çerçevenin Sırı kalkmış renksiz
köşesinden bakan Geçmiş gün hatırası gibi Mağrur ve yorgunsun Sen
Çok uzaklardan fısıldayan Ne dediğini bilmeden hüznümlendiğim Fransızca
bir şarkının Nakaratında kaybolmak gibisin Dünya hengamesinde Soluk
aldıran Anlama anlam katan En çokta Varlığını nazar boncuğu gibi
Hissettiren Saçlarımdan savrulan rengarenk kurdalelerin Herbirinin ucuna tutunan
Sıcacık ülkemsin...